

Mariae Virginis Sacratiss. Miraculorum Libri Tres

Vismara, Ercole

Mediolani, 1579

Mirac. Virg. XLV. Iuuenis Satanae astu, et dolis, de fide christiana dubitabat, cùm à Virgine ita in Christiana lege confirmatur, ut postea in eo perfecta, & probata sanctitas enituerit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64305](#)

mascenibrachio adiunxit, ut nemo dicere posset, illā unquam disiunctam fuisse. Ipse uero quot ei gratias egerit, quām eximijs laudib. eius nomen extulerit, uos conicite. Summo praeterea mane restitutam manum monacis ostendens, incredibili illos laetitia cumulauit; qui admirabilem Virginis unā omnes pie-tatem praedicabant. Miraculi fama cū per uni-versam ciuitatem uagaretur, ab Imperatore etiā re-scritum est; qui statim ad coenobium properans inue-nit Damascenum rem diuinam facientem, cui etiam ipse piē, ac religiosè interfuit. Sacris solemniter per-actis eius dexteram Imperator exosculatus est, non sine lacrymis se purgare contendens, quod in fraudē inductus tam seuero iudicio illum dānari passus fu-is-set. Quaesuit deinde diligenter, an quisquam Da-masceni scribendo notarum imitator inueniretur. Nemo nisi Persa ille ipsius discipulus compertus est. Iccirco in Persiam missi fuere, qui diligentī indagi-ne illud uestigarent. Quare in lucem scelus prodijt; idq. liuore, & odio, à Damasceni alumno factum fuisse, constitit; qua de re Theodosius certior factus tantum flagitium impunum abire non permisit.

MIRAC. VIRG. XLV.

Iuuenis Satanae astu, et dolis, de fide christiana dubitabat, cum à Virgine ita in christiana lege confirmatur, ut postea in eo perspecta, & probata sanctitas enituerit.

A pud Belgas iuuenis acerrimo ingenio praedi-tus, multisq. scientijs eruditus, qui D. Franci-

L 2 sci

sci religioni nomen dederat, cum sacrae theologiae studijs operam daret, forte miser in catholica, christianaq. fide haesitare coepit. Fatua n. & inepta diligentia perquirebat, cuinam è trib. primæ deferendæ essent, Hebraeæ ne, an Christianæ, an eorum, qui Gentiles dicuntur, legi. Id autem eueniebat, quia ad sua studia, uti par erat, diuinæ precatio[n]es primū non adhibebat, & illum sibi ducem non exposcebat, à quo est omnis scientiae fons, origo, & principium; à quo omnis scientia fluit, manat, & proficitur. Si n. ab illo sinceram, ac puram mentem petiisset, nae theologicae ueritatis clarissimum lumen sibi praelatū sensisset. Iam uero cùm Hebraeis consenuebat, illisq. nimium tribuens, in eorum sententiam discesserat. Itaq. intimi, & familiares, miserum ex assiduo sermone labi, & errare sentientes, illum in euangelica lege confirmare conabantur. At ipse insidiös, & fallacis Satanae impulsu, qui quotidie struēdis nobis insidijs assuefecit, non modò non statuebat ab illo errore defiscere; sed etiam à uera religione penitus digrediēs è coenobio fugam adornabat, ac meditabatur. Vix porta pēdem extulerat, cùm lucidissimam huius maris stellam uidit, quae nos mortaleis undis iactatos in eum portum perducit, à quo nulla reflavit uenti ui, aut impetu arceri possumus. Ea ita allocuta est infelicem coenobitam, iam turpissimam, & indecoram fugae deditum; cur de ijs dubitas, cur ea facta esse existimas, quae sunt uerissima? re igitur decipi pateris in firmissima, & catholica filij mei fide, qui nec fallere, nec falli unquam potest. Iam tibi non debet ignorantum esse, quot quantisq. errorib. se adstrinxerunt, &

quanta

quanta in coecitate illi uersati fuerint ; qui Idola in cultu habuerunt. Neq. uero tibi amplius dubitandū esset, quin ita Hebraeorum oculi perstricti sint, ut iacentes in pertinaciae situ, ac tenebris, nec boni quicquam, nec ueri fateri, aut dignoscere uelint . Quod si in euangelica fide adhuc animus tuus labascit ; uide, quantopere desipias, qui in ea re firmitatem esse non existimes, quae praeter cetera trib. solidissimis colunnis ita fulta, & firmata est; ut nulla unquam ui, aut impetu diuelli, aut erui possit . Dicerem etiam , quam praeclarum illi ornamenti afferant tres ille uirtutes, quas tu uouisti, ni te id facillime scirem, humilitatis, castitatis, & caritatis luce oblata, tunc perspecturum; cum illae tenebrae sublatae fuerint , quae tibi ueri lumenis atiem praestringunt . Ut autem haec uera esse existimes, sciro me esse Dei genitricem, sub cuius tutela uester hic ordo fuit institutus; & cuius pietate factum est, ne casta tua iuuentus deciperetur, aut aliquo duceretur errore . Itaq. Virgo discendens laetum, & in christiana religione penitus confirmatum iuuenem reliquit . At ipse posteā in ea tam firma iecit fundamenta , ut theologiae interpres insignis factus christianam pietatem multos docuerit, tam scientia, quam uitiae probitate, & exemplo .

MI-

102

MIRAC. VIRG. XLVI.

*Virgo non patitur, ut mulier Satanae impulsa fraudib. se
submerget; eidemq. etiam tria uulnera curat, & à morte susci-
tas: per quā ad christianum cultum etiam Hebraam perducit.*

IN Germania ob atrocia bella, quoddam uirginū Deo consecratarum coenobium ita dirutum, & disiectum fuit, ut singulae uirgines, quae ibi castè Deo seruiebant, paternas, & affinium domos reperi-
re cogerentur. Vna ex illis, cui nomen erat Agnes, cùm patris domum rediisset, quia forma, & praestati facie excellebat, ab ipso patre ui compressa, & graui-
da etiam facta est. Quare, cùm se perpetua infamiae labe adspersam intelligeret, pudore suffusa effugit; & in itinere edidit partum. In miseram omnium scele-
rum auctor, & architectus insidiosus fraudulentū in-
genium intendit, habitum induens cuiusdam coeno-
bitae, qui cum Agnete erat sanguine coniunctus. In-
felici igitur paullatim suadere coepit, ut in proximo lacu infantem demergeret, ne ob nefandum cum pa-
tre incestum admissum, familiae, eiusq. affinib. in sem-
piternae ignominiae fordib. esset uersandum. Vix. n.
fieri posse dicebat, quin uiuo filio, scelus elucesceret.
Quarè scelesti uerbis circumuenta, cacodaemonem uerè affinem, sibi utilia consulente credens, natum in lacum projicit. Vita infans priuatus fuit, cùm uix hanc coeli lucem aspexisset. Neq. uerò hoc satis erat, ad explendam indomitam hostis nostri libidinem.
Iam. n. perditae mulieri grauitatē criminis ante ocu-
los